

Ödənc

Ay Vətən, canıma ruh əvəzisen,
Başına dolanım, başına dönüm.
Sinəndən dikələn gülün-çiçəyin
Baş qoyub yatdığı daşına dönüm.

Dağları bürüyən buludun olum,
Buluddan sıyrılan ümidin olum,
Yad əli çatmayan kilidin olum,
Səni sevenlərin xışına dönüm.

Səndən aldığı güvənc eləyib,
Duyğumu duyana şətrənc eləyib,
Beş ili, on ili ödənc eləyib
Bir dəfə uşaqlıq yaşına dönüm!..

Yarpaq ömrü
yaşamaram

Bir ağacın budağında
Bir yarpağı yel əsdirir.
Kövrəkləşən bir ömürdən
Ayrı ömrə tələsdirir.

Tər axıdır puçur-puçur,
Uçur - gülür, gülüb uçur.
Əsən yelin qanadını
Kirpiyiylə silib uçur...

Bir ümidin sabahına
Yol gedirəm aram-aram.
İnsanların yaddaşında
Yaşayaram ağac kimi
Yarpaq kimi yaşamaram...

Söz var...

Bax yoxuşa-enişə,
Eniş-yoxuş - endişə...
Əyil torpağı dinşə,
Dinşə uğurdan qabaq.

Yol düşməyib dolaşmaq,
Uğur üstə yol - açıq...
Cığır darsa, yola çıx,
Yol var cığırdan qabaq.

Qaralmamış bulud get,
Niyətini durult, get...
Nağılları unut, get,
Söz var nağıldan qabaq...

Qu nəğməsi

Ürəyim uçunur ağ yağışlara,
Ürəyim uçunur, bilmirəm niyə.
Yağan yağışlara ovuc açmışam
Hər damcı kövrək bir nəğmədir deyə.

Yenə yağış yağır, bu yaz səhəri
Torpaqdan nəğmələr cücərəcəkdir.
Təbiət bir ayrı həvəsə düşüb,
Torpaq ayrı biçim bar verəcəkdir.

Məhəbbət ömürün qu nəğməsidir,
Bir dəfə oxunur və... əbədiyyət.
Mənim məhəbbətim o vaxtdan bəri
Sənə xatirədi, dünyaya - heyrət...

Mənim məhəbbətim durudan duru,
Yağışda yuyunmuş su nəğməsidir.
A gülüm, hər nəğmə könülə yatmır,
Mənim məhəbbətim qu nəğməsidir...

Bu yağın yağışın ağ damları
Qu tükü kimi
Yenə tellərinə toxunaydı kaş...
Mənim məhəbbətim qu nəğməsidir,
Yerlərə-göylərə oxunmamışdan
Sənin ürəyində oxunaydı kaş...

Yolumuza

Bu ilin qışı tərs gəlib,
Qar düşəcək yolumuza.
Gözəlim, göylərin nəyi
var, düşəcək yolumuza.

Könlüm şeir istəyir

Məhəbbət
ömürün
qu nəğməsidir

*Rəşid Faxralı (Hüseynov)
jurnalistdir. Publisistik məqalələri, ön xətdən reportajları ordumuzun şəxsi həyatının mənavi-psixoloji hazırlığında mətbu söz olaraq səmərəlidir. Publisistikası kimi şeirləri də oxucularını Qələbəyə kökləyir. Onun şeirləri də səmimidir, düşündürücüdür, duyğuları titrədə bilir. Hər şeir ürəyə, könülə yatmır. Ürəyə, könülə yatan şeirlərilə oxucuların duyğularında "meh əsdirən" şeirlər sırasındadır Rəşid Faxralı. Vətən torpağında cücərən, boy atan gülün-çiçəyin baş qoyub yatdığı daşına dönmək niyyəti, murazı şairin vətənsəvarliyinin təsdiqidirsə, vətənsəvarlik düsturunu kimi də qəbul edilə bilsə, sevgi şeirləri duyğular haləsi kimi görünür.*

"Azərbaycan Ordusu"

Əzəl başdan dünya - gidi,
Çoxdan pas atıb kilidi...
Qar deyil, göyün sirridi,
Sirr düşəcək yolumuza.

Ağ istək yağa - təzə-tər...
Gülümşəyə budaq-çətir,
İl boyu gözlədim, yetər,
Şeir düşəcək yolumuza...

Ay gözəl

O nə qəhərdi görürəm,
Üz ürəyindən, ay gözəl.
Qoyma bir an uzaq düş
Köz ürəyindən, ay gözəl.

Dillənsənə, a qəlbi daş,
Közə dönür üzümde yaş...
Yel əsməmiş dinəydi kaş
Söz ürəyindən, ay gözəl.

De, nəyin ödəncidi bu,
Nəğməsinə oxumur qu...
İnsaf elə, bir içim su
süz ürəyindən, ay gözəl.

Bir ağ göyərçinsən...

Nə geysən yaraşır, bu ki, sirr deyil,
Özün başdan-başa bir yaraşıqsan.
Dünyanın işığı öləziyərdi,
Dünya işığına düşən işıqsan.

Az-az görünürsən, axı nə vaxtdı
Qoyubsan Günəşi intizarda sən.
Səcdəyə gələcək sənə göy üzü,
Bir ağ göyərçinsən bu paltarda sən!..

Onu tanımaq
istəsən...

Günlərin birində Dan ulduzotək
Göylərdən könlümə enən sevgidən,
Gözümün nuruna dönən sevgidən
Hələ bir kimsənin xəbəri yoxdu.
Gündüzüm gecədi, gecələrimin
Üzümə güləsi səhəri yoxdu.
Bu dəli sevdə
Çəməndə çiçəyə meh əvəzidi,
Çiçək ləçəyinə şəh əvəzidi.
Göydə ulduzların rəngi saralır
Qulaq kəsildə onun səsinə.
Günlərin birində görk olacaqdır
Sevgisiz sıxılan Yer kürəsinə!..

Mən sevdiyim gözəl, mən sevən gözəl
Elə bil gözəllik ilahəsidir,
Şirin təbəssümü incədən incə...
Sevgim dinə bilmir, dinib nə desin?
Desin? - necə desin, deməsin necə?..

İnsafsız gözəlim həsrət könlümü
Sevgi kitabı tək varaqlayaydı.
Yel əsə, saçları dolaşmaq düşə,
Əllərim saçını daraqlayaydı...

Gözləyəm, gecikə, yollara baxam...
Gözümün yollara yol salam - gələ...
Duya ki, cavabsız sualam - gələ...
Gələ məni mənədən alan sevginin
Ömrünə-gününə son nəfəs kimi.
Gələ Füzulinin şeirlərindən
Qopan səda kimi, qopan səs kimi...

Ürək günahkardı...
Unutmaq üçün
Həsrət ocağında dağ olmalıyam,
Özüm öz içimdə boğulmalıyam.
Gündə neçə dəfə ölüb-dirilmək
Onsuz da ruhumu alıb, təzədən
Ruhsuz bədən kimi doğulmalıyam...

...Sevdiyim gözəlin gözləri - qara,
Sevdiyim gözəlin sözü şeirdi,
Ocağı şeirdi, közü şeirdi,
Tanrı xoş günündə yaradıb onu,
Yerişi, duruşu, özü şeirdi...

Nə deyim, ay gözəl, bu payız günü,
O adda gözəllik ilahəsinin
Hüsnünə heyrandı dünya büsbütün.
Bir dəfə güzgüyə baxmağın bədi
Mən sevən gözəli tanımaq üçün!..

Yoxdu

Fələyə bel bağlama,
Arşını, bezi yoxdu.
Az verər, çox istəyər,
Çörəyinin duzu yoxdu.

Duman olub çökürəm,
Sözdən şirə çəkirəm.
Tapdanıb birəm-birəm,
Salamat izi yoxdu.

Sevgidimi? - təklənib,
Torpaqdımı? - ləklənib...
Qəlbim sözlə yüklənib,
Qəlbimin sözü yoxdu.

Bu, istəkdi, bu qordu,
Həsrət dizimi yordu...
Sevgimin gözü kordu,
Gözümün gözü yoxdu.

Elinizin adı var,
Adı var, səyyadı var...
Sən adda cəlladı var,
Sən adda qızı yoxdu...